

Баттѣ (а), когато като иматъ за основаніе добродѣтеля, тѣ са виждатъ да стои́тъ по-горѣ отъ човѣчeskото състояние, и въ човѣчeskата слабостъ, тѣ показватъ неизмѣняемостта на божеството, както е рекълъ Сенека (в): «*Нека вселенната да пада върху главата на праведника, душата му е спокойна и въ самото време на нейното паданье.*» Тукъ понятіето за туй спокойствіе, сравнено съ трѣсъка на сичкыя разрушающій са мѣръ, е высоко изображение, а спокойствіето на праведника — высоко чувствовање.

3^о Высокостта на изображеніята състои въ представленіето нѣкой великъ предмѣтъ съ краски най-живы, най-силны и истинскы. Книгытѣ на св. Писаніе почти на сѣка страница представятъ примѣры отъ този родъ *высоко*. Такавазъ е наприм. *Мойсеевата пѣснь* слѣдъ преминуванъето му съ Израилтянытѣ прѣзъ червеното море; още много *Давидовы Псалмы*, и особно 103 за чудесата на твореніето, както и много мѣста у *пророка Исаія*, особно изображеніето на величеството и могъществото Божіе въ 40-та глава.

Доста высокы изображения са намѣрватъ и у свѣтскытѣ писатели, ако изобщо тѣ да не могатъ са удари до тамъ съ тѣзи силны черты, съ тѣзи величественна высокостъ, които съставлятъ отличителното свойство на пророцитѣ. Отъ сичкытѣ свѣтскы писатели къмъ послѣднитѣ тѣзи иде *Омиръ* (г) высочайшій живописецъ въ сичкытѣ свои описанія. Но

(а) Princ. ds la Littérature, t. III.

(в) Философъ и поетъ римскый, който процвѣтавалъ въ първытѣ години на христіанската ера, именно отъ 5—68 год.

(г) Най-великыйтъ поетъ на древността, който процвѣтавалъ 900 год. преди Р. Х. и оставилъ двѣ превъсходны поемы: *Иліада* и *Одиссея*. За него има мнѣніе отъ нѣкои учены, че такъвъ че-